

MAGYAR VIDÉK.

SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ

ÉS

TÁRSADALMI KÖZLÖNY.

Megjelenik: Szerdán és szombaton.

Hirdetések

négyzet centimetryi térszert számítanak. — Egyszeri beiktatás ára minden négyzet centimetryi 1 krajczár. — Előfizetők kedvezményben részesülnek.

Nyílt tér petisoronként 10 krajczár számítatik.

Előfizetési feltételek:

Egy évre . . . . . 6 frt.
Félévre . . . . . 3 frt.
Negyedévre . . . . . 1 frt. 50 kr.
Egy szám ára . . . . . 6 kr.
A lap kiadóhivatala Nobel Armin könyvkereskedésében van, hová az előfizetéseket küldendők, minden egyéb kiegészítő anyagról meg kell érdeklődni a szerkesztő nevére (polgárhivatali épület) ezmezendő.

A t. közönséghez!

Az új negyed- s illetőleg félvé közeledtetéllőnek tartjuk köszönetünket kifejezni az eddigi pártoláért s azon kérelemmel fordulni a t. közönséghez, miszerint lapunkat ezentúl is és fokozott mérvben szellemileg és anyagilag támogatni sziveskedjék.

Ismételve kijelentjük, hogy lapunkat ezentúl is azon szellemben fogjuk szerkeszteni, mely a középúton haladva figyelemmel kíséri városunk és vidékének társadalmi mozzanatait s minden párttól függetlenül nyilvánítja nézetét. Ha ily szellemben szerkesztett lapra szükség van, akkor a fent kért támogatásra bizalommal számítunk.

Pápa, 1880. június. 26-án.

A szerkesztőség.

A phylloxera vastratix.

IV.

A carlsruhei szőlőterekben segédem, Faber ur különböző példányokat talált egy atka fajból, mely G. Haller ur Gananusz Blankenhoriumának nevezetett, hihetőleg azért, mert ezen eddig ismeretlen rovar, éppen olyan nagy ellensége mint én vagyok a phylloxerának. De bizonyosan még sok ilyen „pököfő” van a szőlőkben, melyek idővel ki fognak ismertetni s nagyobb szolgálatot fognak nyújtani a veszély ellen mint minden eddig kikutatott óvszerek. Nem lesz érdektelen elbeszélnem itten,

miképen jutottam közelebből. Biley utmutatásait tartván szemem előtt, azon ismeretre, hogy maga carlsruhei egy igen sajátosság központja a phylloxerának.

Legelőször 1875-ben Mórész segédem jelentette be, hogy a nagyhercegi főiskola szőlőkertjében a phylloxera megjelent. Később magamnak is sikerült constátálnom a tényt. Azonban minden szorgalmas kutatása dacára, alig lehetett abból 16 példányt felfedezni egész július haváig. Látván ezen kisszámú megjelenséget a phylloxerának, az indukciók útján azt lehetett gondolni, s bizonyosan ugy is van, hogy a szőlőtőknek amerikaió áthozatala alkalmazásával még akkor, a növényvel együtt szállították ide azokat és így néhány évtizeddel ezelőtt. (40 évvel körülbelül.)

A phylloxerának ilyen elszigetelt állapotban maradása s a legkedvezőbb körülmények dacára annak elnem terjedése nagyobb területekre, mikor saját magam tapasztalatai ezen földalatti tetének bizonyító tehetőségeiről tesznek tanúságot, igen meglepő volt rám nézve és a tárgy fontosságát tekintve, szigorú vizsgálat alá vettem az amerikai itteni szőlőket. Végül is arra a meggyőződésre jöttem, hogy a phylloxera ilyen kis mérvben elterjedésének. — Bádenben s egyáltalában mint Németországban történik. — indoka található, hogy a szőlőtők a rovar megjelenése első stádiumában bőven népesítve vannak a phylloxera természetes ellenségeivel, melyek meggátolják a veszélyes betegség elterjedését.

Ezen meggyőződésben engemet megerősítettek Schroder segédemnek Bordeaux-ban

tett kísérletei, valamint egy másik igen kitűnő szorgalmu segédemnek Oberlin urnak Bollwellben a nyílt mezőkben éppen a betegség központjában véghez vitt pontos észrevételei. Mind hármunknak sikerült a legtisztább világosságra hozni azon tényt, miszerint a phylloxera megszüntetése valamely helyen mindig s rögtön a Tyroglyphus phylloxera csoportos megjelenésével van egybekötve.

Az általam vezetett katalógusból, melyben a rovarok azon helyszerint vannak bejegyezve hol megtaláltak, nyilvánosan bebizonyosult, hogy a Carlsruhei szőlőkben a Hoplophora aretata, mely egyik nagy ellensége a phylloxerának, igen nagy számmal található. Ebben a katalógusban január haváról az van feljegyezve, hogy egy phylloxerával igen meglepő szülőgyöken, melyben előbb a phylloxerák száma egy volt a Hoplophorusok számához mint 20:1 most ezen viszony észrevehetőleg kisebb lett s körülbelül ugy áll, mint 12:1-hez.

Felbátorítva ezen körülmény által és tovább folytatván vizsgálataimat, a mult tél végén az említett gyökön 20 Hoplophorusi a csak egyetlen egy phylloxerát találtam, tehát a viszony egészen megfordítva mint kezdetben volt.

Először fordulván ezen eset elő kísérletem folytán, hogy a phylloxera természetes ellenségei ugyanazon szülőgyökön nagyobb számmal legyenek mint maguk a phylloxerák, elhatároztam magamat egy értekezést nyújtani be a párisi akadémiának, kísérletem eredményeiről, melyeket a carlsruhei infektált központban tettem. Az akadémia érdeemesnek találta,

T á r o z a.

A hőbortos báró.

(Folytatás.)

De a téli hónapok beálltával, a midőn a báró kedvencei dalnokait, madarait, a fűtött szobákba — tiráigait az ávegázháza elhelyezve, szobáiba szorult — szigorúan számottevő a titkár ur sáfárkodását és a szerint amint vele megelégedve volt — tette intézkedéseit. Régi magyar urainknál az alkalmazott gazdasági vagy házi tisztak conventiói rövid néhány szóból állanak: „szabad lopás”, „egyéb semmi”, rajtérés esetében azonnali elcsapatás.”

K... báró egészen ellenkezőleg adta ki titkáranak a szerződést.

Ha új titkár jött szolgálatába — hozományáról leltár vététt föl — és ha bármikor annak becsületén esorra találtatott — mehetett — föl is ut — alá is ut, elvihette magával amit a házhoz hozott — egyebet semmit.

Ha öt esztendőn híven és lelkiismeretesen végezte tisztét, kapott tizezer forintot — sem többet, sem kevesebbet.

Az egész idő alatt ural asztalánál ékeztett, a kastélyban lakott és ura gondoskodott minden szükségleteiről úgy, hogy honoráriumából nem kellett elvenni semmit — de abból a kitűzött idő előtt — nem is kapott egy fillért sem.

Ha az öt év telte előtt akart a hivatalból kilépni minden évre az esedékes fizetésnek felét, ezer forintot kapott.

A báró urnak jelenlegi titkára, Tormai ur, husz év óta volt a házánál — ritka becsületességű, körülbelül negyvenhárom éves agglégény.

A báró már harmincezer forintot tökéstelt javára, az utolsó öt év járuléka a jövő hó elsején járt ki, pénzoldgában, Tormai ur tehát — megcsinált ember lévén, megakart házasodni — és miután a báró házas titkár nem „tartott”, kénytelen volt a szolgálatot fölmondani.

Az erre kitűzött napon, a hó 23-án a dél-eltői órákban megérkezett az első pályázó-titkár; az irodában tudomást szerezvén magának a föltelekről — meg volt azokkal elégedve. A kertbe utasítottat a báró urhoz.

A jelentkező divatosan öltözött, mindenféle olajok- és kenőcsöktől illatozó, bodrozott hajju egyén, a bárót nem ismerte személyesen, hanem hírből tudta, hogy az egész vidéken — „hőbortos bárónak” nevezik.

Ravaszágába biza azonban, azt tévé majd csak „kijön” vele — ki fogja ismerni gyengéit és azok szerint alkalmazkodók.

„Kétezer forint tiszta jövedelem — megérdemli a fáradságot.

A kertbe érve, ott egy öreg emberre talált,

kinek öszeborult, rövidre nyírt haja, torzon-borz bajusza és főkép — foglalkozása, nem a legkedvezőbb benyomást tevék a fiatal, paesuli illatu uracsra.

Az öreg ember foglalkozása abból állott, hogy egy rakás fekete földet sűrű, álló sodrony-róstán keresztül lapátolt, gondosan kitisztítva azt minden kavicsból s nagyobb esomóit kézzel lábbal zuzza, hogy valamikép kárba ne vesszék a drága — föld.

Egész kintéséből és főkép öltözetéből, mely az igazat megvallva nem a legtisztább vala, mit e foglalkozása mellett esudálni sem lehet, azt következteté a jövevény, hogy ő valami kerti munkás, legfeljebb — kertészséged vagy más ilyes valami.

Az „in spe” titkár — már szolgált ily minőségben D... megye alispánjánál — de ott fizetése csak abból állott, amit a „Nagyságos” ur* cliensei borralvót adtak.

A legutóbbi két év óta Gazsi bárónál volt szolgálatban, ott a jó fizetés meg volt ígérve ugyan, de mind ez ideig „terra incognita” volt neki „Gazsi báró” honorárium, a helyett amánál bővebben jutott ki az uraság barátságából ki soha sem cizmetelt másnak titkárát, „mint kedves fiatal barátom”-nak.

Kártalanította ugyan magát lehetőképen fiatal emberünk, ha tudnillik Gazsi báró ur nyereséggel és mámorosan jött haza a „ferbli” kompa-

hogy ezen észrevételek köztudomásul tévessek s azokat a társulati szaklapban (Comptes rendus) ki is adta. Ezen megfigyeltetés rám nézve annál keesetlenebb volt, mert ugyan azon akadémiában kérvél az előtt Lalimann de Bordeaux igen rosszul nyilatkozott az én ottan vizsgálódó segédem észrevételéről a phylloxera természetes ellenségeit illetőleg, míbél azonban csak az ténik ki, hogy nevezett tudós sohasem olvasta volt még Riley munkáit. És végre igen felbátorító indok volt az is, hogy ezen közvétele után az én észrevételeimnek, Planchon is idézi azokat annak megbízonyítására, vagy jobban mondva indoklására, hogy mimódon történhetett a phylloxera olyan rögtöni megszűnése az északamerikai szőlőkben, mely ténynek okát ő is a phylloxera természetes ellenségeinek nagyobb száma szaporodásában tartja.

És milyen nagy nyereség már ez! ha meggondoljuk, hogy a lausannei Congressusban Planchon ur volt egyike azoknak, kik a phylloxera legyőzését természetes ellenségei által Utopiának tartották.

Az élet.

(Folytatás.)

A korpalevél készített kenyér térszajta kevesebb élesztővel is megkél, mint a közönséges módon sült kenyér, azért az előbbibe a szokottnál valamivel kevesebb élesztőt kell tenni. Hogy mennyit? arra a gyakorlat legjobb megtanít.

Lássuk most, hogyan szoktak a legtöbb háznál a hussal bánni.

A húst, a mint a mézszázekből vagy hentes-től haza viszik, legelőször is jól megmossák, a hús által vörösré festett vizet azután kiöntik, mint használatatlant, holott ez a vörös színű víz a hús szervképző anyagának és ásványi sóinak legnagyobb részét magában foglalja.

Semmiféle hús, kivált hideg vagy langyos vízben megmosni soha sem szabad. Legfeljebb forró vízben lehet a húst egy kicsit előlthetni, mert a forró víz a hús likacsait bírten elszűrűntja, mi megakadályozza a tápláló anyagok kiömlését.

Hogy a húst az esetleg réz tapadt szőről, portól vagy töké-törmelektől megtisztítsuk, arra nézve legjobb a hús vizes ruhával jól letörölgetni. Ha a húst az ablak felé tartva, jól megmossák, tökéletesen meggyőződhetünk arról is, vajjon elég tiszta-e már. E mód szerint sokkal jobban tisztíthatjuk a húst, mint a mosás által.

Rosz szokás a huslevet habjának leszedése is. A hús habja nem egyéb, mint a forró víz behatására összefutott szervképző anyag (féhérnyé), mely az élet fenntartására okvetlen szükséges. A ki a huslevet habját leszedi és eldobja, az önmagának okoz kárt.

Az oly hús, melyre az állat levágásakor a vér ráfutott, sokkal porhanyóbbra megfő vagy megsül, ize sokkal jobb, sokkal könnyebben emészthető és így mindenesetre táplálóbb, mert a megemésztése

is kevesebb fáradságba kerül a testnek, s egyszerűs mind sokkal többet is feloldhat a gyomor belébe. — s mégis alig akad valaki, a ki a véres húst a mézszázekből örömetlen olymód Nagyon csunya, sürt leve van, — mondják — nem olyan szép tiszta átlátszó, mint a jó (?) huslevetnek szokott lenni. De hát a tiszta víz sokkal átlátszóbb, mint a huslevet; miért nem töltnek hát tiszta, meleg vizet a tányúrába, az átlátszó, kristálytiszta leves hivei és miért nem laknak jól vele? Azért ugy-e, mert nem a víz, hanem a hús kivont és föloldott alkotásai azok anyagok a levesben, melyek az embert táplálják. És minél több tápanyag van a levesben föloldva, annál táplálóbb az, de egyszerűs mind annál sürtőbb is és annál barnább a színe.

A hús magában nem tökéletesen elegendő a test táplálására. Az embernek nemcsak hús, hanem esontjai is vannak, a mozgásnál, erőfeszítésnél a csontok épügy ki vannak teste a kopásnak, fogyásnak mint az izmok és a test egyéb részei; a viszapótlás tehát itt is szükséges; különösen nagy szüksége van a gyermeknek arra, hogy véreben minél több esontképző anyag legyen, mert e nélkül ki nem fejlődhetik, esontjai vékonyak, lazaszövetek, törékenyek lesznek.

Példabeszéddé vált e kifejezés: „besont beheged” és ez igaz is, mert ha egy kutyának esontja eltörök vagy meghasad, az gyakran minden gyógykezelés nélkül magától begyógyul.

Miért nincs ez így az embernél?

Mert a kutya sok esontot megeszik, az ember pedig nem, és így a kutya véreben van elég esontképző anyag, az emberben pedig nincs.

Mintha csak hallanók az ellenvetést, hogy a kutya fogai egészen más alkotásnak, mint az emberé; a kutya képes a esontot apróra őröszergéni; az ember pedig nem; már csak ez is mutatja, hogy a esont nem lehet az ember táplálására alkalmas.

(Folyt. köv.)

Vidéki és helyi hírek.

A sz-ünnep miatt lapunk ezen száma később jelent meg.

A polgári nótanótánál vasárnap tartott meg az ének-és zongora-vizsga zárúmpélylét összekötés. Engedje meg t. szerkesztő ur, hogy mint egyik igénytelen, de szorgalmas és figyelmes hallgatója a vizsgáknak ezekről egy pár sort besees lapjában közölhessek. — Ez évben először volt alkalmas ezen intézetnél olyan vizsgáknak tanúja lehetni, melyek kivétel nélkül minden tekintetben kielégítettek. Különösen meglepetek az első osztály kiesésjei, nemkülönben megelégtettek a legelső osztály növendékei is, s nem oszthatom egy tanúgyarátnak a másik helyi lapban közöltét azon véleményét, mintha ezek legyengébbeknek találhattak volna. Jelen voltam minden tantárgy vizsgáján s öszintén mondhatom, hogy az összes hiány, melyet tapasztaltam, abban állott, hogy idő hiánya miatt a szavaltatok csak úgy futtaban történhettek, a miért talán nem annyira sikerültek mint pl. a pünkösdi előadás. Magára a vizsgálási módra nézve az a szerény megjegyzésem, hogy a kérdésre a növendék maga feleljen s ebben újabb kérdések által senki-

től ne zavartassék. (Nekünk is ez a véleményünk. Szerk.) Az ének-és zongoravizsga is szép sikerült, meglátszott, hogy szakemberek végeztek a tanítást. Azonban a kisebb növendékeket is szerettem volna énekelni hallani. Az énektanítási idő rövidsége miatt az I. oszt. növendékeit az ének-és zongorát tanultak, melyek éneklése az énektanítás rövidsége miatt, nem volt eszöközölhető. Szerk.) Az iskolászeki élök, Szilágyi J. tanár ur hosszabb beszélőben emlekezett meg az intézet közl. mult.járól, melyben különösen kiemelte, hogy azt most már székségtelen ajánlani, mert önmagát ajálja jó-ságra által, a jó borknak pedig nem kell csodárg. Ezután az iskolászek és Nobel Armin könyvnyomdatulajados ur által ajándékozott 20 jutalomkönyvnek a kiosztása következett. A hangulat után ifélev, mely éne jutalomozástát követte, ez nem válik hasznára az intézetnek s szerény véleményem az, hogy az új jutalmazásokkal általán fel kellene hagyni. (Igaz van. Ammeltett a kis erkölcsi hatás mellet, hogy a kitűnőket buzdítja, irigység, elégtelenséget szül a gyermeknél és még a szülőknél is, azon növendékekre nézve pedig, kik középserény tehetség miatt a legjobb akaratral sem jutathnak a kitűnők sorába egyenesen káros hatású. A jutalom osztás régi rossz szokás, melyet nehéz lesz kiküszöbölöni. Pedig sokat érne ám, ha a gyermek vége valahára belátná, hogy nem jutalmért és nem az iskolának, hanem önmagának tanul s így csak önmagának tesz szolgálatot, ha jól tanul, s hogy az élet megadja majd a jutalmát is. Szerk.) Az élök ur beszéde és a jutalom osztás után Boek Julia kisasszony érdeklő lécsüt mondott a tantestületnek és a tanuló társaknak, mely sok személt csalta ki a könyt. Az intézet igazgatója ezúttal megkísézte a városi hatóság és az iskolászek támogatását, a tantestület buzgó közreműködését a szülök bizalmát s a távozó növendékekre az Isten áldását kérte. Ezzel a szép ünnepe be lett fejezve. Így jelentelt apa.

A városi iskolászek élöksége a „Pápai Lapok”-ban kezdte tette, hogy a polgári leányiskolánál a zárúmpely bizonyos körülmények miatt nem jun. 26. hanem 27-én tartatik meg. Ha már okvetlenül szükséges volt, hogy a doge laplan is napvilágot lásson, úgy elvártuk volna, hogy az olyképe eszközöltetett legyen, miszerint félreértésekre okot ne adhasson. Többen azon kérdéssel fordultk hozzánk, hogy hát mik azok a bizonyos körülmények, s hogyan van az, hogy a „Pápai Lapok”-ban az iskolászeki élökség, lapunkban pedig az igazgatóság eszközi a zárúmpelyre szóló meghívást? A felelettel nem maradtunk adósok, mert híves rá ok. A zenevizsgálat azért léteztetett át 27-re, mert 26-án szombaton, az izr. növendékekét vállalkos tiltja a zongorázást. A másik kérdést illetőleg szokásra és törvényre kell hivatkoznunk, ezek megadják a kellő választ.

A helyi polgári leányiskola néhány növendéke 2 firtot gyűjtött össze a zárúmpely programjainak nyomatát költségeire. Nobel Armin ur e 2 firtot el nem fogadva, az intézet igazgatója az összeget a helybeli nyugtelt élökségének kezébe juttatta.

Arról értesültünk, hogy polgárságunk körében helyeslést érdemlő mozgalom indult meg egy zenetársulat megalakítás érdekében. E társulat hivatala volna első sorban mint tisztelő-és egyházi zenekar működni, s mivel mindkét minőségben hízagot pótolna városunkban, melegen ajánljuk az érdeklettek figyelmébe ezen eszmét, melyről különben lapunk egy barátja bővebben fog szólni.

Tautz Péter cirкус-gimnasztikai igazgató társulata igen reussál. A szombati előadás az esős idő

„Jó napot főkéntész ur” köszönté a jövendőbeli titkár a napszámoknak tartott öreg munkáit, gondolván magában, hogy a ezmosztogatás, ha nem használ is, de legalább — nem árt.

„Jó napot, tekintetes uram” válaszolt az egész alázatossággal, munkáját félbehagyva és sapkáját tiszteletteljesen levéve.

„Teügy föl sapkáját főkéntész ur” mond a fiatal ember „és ne hagyja magát munkájában háborítani.”

„Köszönöm tekintetes ur” viszonzá az siphkáját ismét föltéve, kit jelentsek be a báró urnak kérem?”

Hagyja csak főkéntész ur majd rátalálók én a báró urra magam is, hanem előbb szeretnék önnel pár bizalmas szót váltani. — Én a báró urnak új titkára vagyok.”

„Igenis kérem” válaszolt az öreg és látszott, hogy ezen bemutatás meglehetősen meglepte.

„Hát tudja kedves főkéntész ur, az ilyen öreg urnaknak szoknak különös szokásaik, különös... „no” nem is tudom, hogy fejezzem ki magamat.

„Igenis kérem,” vágott közbe a kerti munkás élöknek, talán így méltóztatik gondolni: különös hóbortjaik, különös „bolondjaik.”

„Ép ugy, ugy gondolom. — és ezeket jó eleve” ismerni, ha az ember ki akar velök jönni.

„Jó ám tekintetes titkár ur” és az a mi méltóságos urnak valóságos — — bolond.

„Ugyan ne mondja, kedves főkéntész ur, és miben” állanak az öregnek ugynevezett bolondjai?

Hát kérem alássan, bolondja ő madarainak, virágainak, és csak ezekkel gondol — egész vagyont — minden pénzt a titkár urra bizza — ez úgy tehet amint akar, és ha kissé szemesember ember, nála bizony nem sok idő alatt ugy megszédelteti magát, — hogy nagyobb urrá lehetne, mint a bolond báró maga.

„Ah! kedves főkéntész ur, hisz ezt jó nekem „tudni.” De bizalmasan szólva mondja meg nekem folytatás örömtől reszkető hangon, majdnem sutyva, „van-e valaki a háznál” kinek befolyása volna az öregre, gazdaasszony, házi kisasszony — vagy más valaki? Van-e valami más gyengyéje vagy szenvedélye, mely által ő befolyásolni lehetne, mert elhitteti, kedves főkéntész ur, bennem ugyan emberé talált — én pár év múlva oda vezetném, ahova én akarom — — s akkor bizony főkéntész urnak sem volna oka megbánni.”

„Igenis, tekintetes titkár ur, majd beszéljünk erről legközelebb, ha még egyszer találkoznunk” viszonzá az öreg különös hangumattal, „teljes igaza van, titkár urnak, ön okos szemes életre való egy ifju ur, nem mint ez a mostani titkár, ki valóságos, egügyő könyvmoly.”

Hegycsuszamlás van kilátásban Köttsén Somogyban, mely falu katlanban fekszik s részben két hegy lejtőjén, melyek mindinkább síkamlanak feléle. A község alagözvezés által akar segíteni, melyre a kormány már meg is szavazott 500 frtot, de azon philisterek, a kik biztos helyen laknak nem akarják oltani a szomszéd szőlőt, míg az övék nem ég. A vidék Horváth Gábor szolgabírótól vár tapintatos segélyt.

A budapesti sütő iparosok egylete gr. Zichy Jenőt tiszteletbeli taggá választotta: a diszoklevelet tegnapelőtt adták át neki.

A lövők királya a német császár előtt. A vasárnap Potsdamban tartott lövő ünnepélyen a német császár bemutatta kíséretének dr. Carvert a föllümluhan lövőt, a „prairie” gonosz szellemét. Carver a német császár előtt is mutogatta magát. Egy feldobott tallért épen közepén lőtt keresztül. A császár megelégedetten mutogatta a tallért kíséretének s azután elvette emlékül. Egyik legnagyobb mutatványra az volt, hogy 50 feleeresztett szines léggolyó közül 44-et lőtt le 30—300 méter magasságból, hatot pedig rendkívül nagy távolságból. Az előadás végeztével a császár elismerését fejezte ki Carver ügyessége fölött s azt mondta, hogy eddig hihetetlennek tartotta, miszerint valaki oly biztosan, oly roppant ügyesen kezelje a lőfegyvert. Mátyás király előtt is produkálta magát négyzás évvel azelőtt ilyen művész, hanem azt nem dícsérték meg ennyire.

Öld meg. Kopenhágában e napokban nagy izgalmat keltő esemény történt. Egy 22 éves leány, ki a dán főváros legkiválóbb családjai egyikéből származik, az utcán két revolver lövést intézett Leerbeek orvosra, egy körülbelül 60 éves férfúra. Az első lövés az orvos jobb kezének két ujját, a második jobb fülét szakította le. A merénylőtetőt azonnal elfogták. Tettére, mint mondá, azon körülmény birta, hogy áldozatul esett az orvos esábitásának. Rövid idő alatt ez a második eset — az első Párisban történt és hősnője Bière Mari volt — hogy elesábitást, mily véresen állanak bosszut.

Aratás nedves években. Ha az ugarolás elméletének eleget tettünk, azaz ha az ugarföldön a dudvát, a gáz kiirtottuk; továbbá ha tiszta magot vetettünk úgy még a nedves éven is könnyebben arathatunk. Bevárhatjuk a teljes megérést, a lemettszett gabonát azonnal kővébe köthetjük, a kővéket kis gömbölyű tornocsákba rakhatjuk. Mert hát valahára az eső is megáll! azt mondja a nemetek nagy költője: „Ha sokáig esett, végre meg is unja, és ha megunta, hidd el abba hagyja.” Legközelebb a fraeuzia kormány is körrrendeletet bocsátott a gazda-

közönséghez, melyben figyelmezteti, hogy ha csak egy kis tiszta időt nyerhetett is gabonája learatására, siessen azonnal kővébe köti és vékony magas csomókcsákba rakni, hogy a szél ott kiszáradthasson. A rendelet elmondja még azt is, hogy a tetejébe eső-kőpenyeget, vagyis borítókővet (papot) kell tenni, s úgy alkalmazni, hogy eső be ne hatolhasson. Szóval úgy is lehet a kopéket elhelyezni, miként a repeze-összerakásnál szokás, keskeny hosszú kazlakcsákát készíteni, hogy a kővék jól kiszáradhassanak. Végre azt mondja: „Ha ezen figyelmeztetés szerint járnak el, nem kell a kővéket egyenként szárítani.”

Borzasztó emberölés tartja igazgatóságban pár nap óta Kolozsvár városát. Lazkovits Lajos, nemrég elhunyt kolozsvári houvéd-örngy fia, orvosnövendék a kolozsvári egyetemen, tegnapelőtt délután a kolozsmonostori sörházban mulatott Ujvárosi János gazdászsal, a kolozsvári egyetemenek egyik tanárának rokonával. Ez utóbbi Lazkovitsnak egy rövid stillettel ellátott pálezát ajándékozott ugyanez nap délután. Monostoron kissé sokat fogyasztván el a sörből, illuminált állapotban tartott s itt a Schütz-ház földszintjén levő vendéglőbe összekaptak Nagy István jogászással, aki már azelőtt gr. Teleki Imre és Lábod József, a fiatal gróf édes atyjának számortója társaságában mulatott. Az ifju gróf már korábban ellagya mulató társait. Lazkovits Ujvárosit Nagy Istvánnal lökte, kinek az lábát taposta meg s midőn Nagy István erre azt mondta, hogy kiki a maga lábán járjon, még Lazkovitsnak állott fölébb és Nagy Istvánnal dulakodni kezdett, mielő pofozódás és a stíletes pálezátú ütlegelés keletkezett. A zajra kijött Lábodi József azámartató is, mintegy 30 éves fiatalember, ki előbb örmester volt a hadseregben. Lábodi békíteni akarta a feleket és e közben megragadta az állítólag Lazkovits kezében levő pálezát, a stílet azonban Lazkovits kezében maradt, ki azt Lábodinak baloldálán a vállpercz alatt, a szívfelé irányulva mellébe döfte. Lábodi rögtön halva rogyott össze, a tettesek pedig eldolvá a tört megszaladtak. Másnap elfogták őket.

Szerkesztői levelezés.

Többeknek. Mai számunk egyik híre meghozta a választ. A „megütkezés”-re nem volt ok; mi az ilyen aprókezes eseményekkel nem törődünk, mert tudjuk, hogy a fenséges eszmék és kiváló intézmények bukkat már meg az ilyen „lana caprina”-félebbi ereds harvona folytán. Arról meg lehetnek győződve, hogy ahol fontos elvi kérdésről van szó, ott bennünket is talál a téren!

Sz. J. Gyrtt. Szivesen. Intézkeltünk. Magkaptá-e levelenket?

Anonymous. Hát ön még csodálkozni is tud? Valóban, irigyeljük sorsát. Mi már nem tudunk csodálkozni semmin sen. Bennünket meg nem lep semmisen.

Péter diák. Felötte hosszú és igen naiv. Különbben talán a „Quodlibet”-ben hoztuk volna. Az utolsó versszak teszi:

Ir az ajánlók levelét „Ajánl! arról ki som tehet.” Ekkép szólának a sorok, Elhnyotak a professorok. **Repülj feoském** . . . kevés benne az eredetiség; az egész inkább olyan poetai variatio-féle ismert népmel — nemek. **Az írek.** A többit is körjük. Úgy látszik, hogy be fog valni. Ezerstein philosophiáját a nemetek is szeretik, há meg mi magyarok, kik kedelt népe vagyunk! **Bpest.** Nem szokásunk levelezésünk iskolai bizonyítványra és hitválasz utau kérdezősködni. Tévdeni azt lésszük, az egyeten rektora is tévedhet, ebben semmi különös nem találunk. De ha ön jó poetának tartja magát, akkor szintén téved, s ezen ön se csodálkozik. Verse nem közölhető. **Deveser.** Helyi időstíásokat körünk. **Tab. Eletelt!** **H. S. Bpst.** Megkaptá-e levelenket? Várjuk a küldeményt. **Sinorus.** Tudja mit izent egy alkalommal egy bizonyos nagy hadvezér? — Tesék hozzánk frándi, mi nem vagyunk semmiféle kavé-vagy borházi klubban tagja, s az ügy meglehesése nem is oda való. **Hymen** számára szerkesztőségünkönküz levelt érkezett. **B. I. Gyrtt.** A „Magyar Witek” (sic) cím- és névtelen rossz verseknek nem engedhet helyt, — tessék más witekre menni, a hol helyesírás gyötrelmeit nem ismerkereszek há karjal által apró anykosok fizták tövchen tenyészik a boldogombuk serege.”

VASUTI MENETREND.
PAPA-GYÖR-KIS-CZELL.

Indul:

Pápától Kis-Czell felé	d. e. 12 ó. 24 p.; d. u. 7 ó. 54 p.
„ Győr felé	d. u. 2 ó. 49 p.; regg. 6 ó. 42 p.

Erkezik:

Pápára Kis-Czellből d. u. 2 ó. 44 p.; regg. 6 ó. 12 p.
Győrből d. e. 12 ó. 19 p.; d. u. 7 ó. 29 p.

GYÖR-BÉCS-BUDAPEST.

Győrből ind. Bpest felé	11 ó. 20 p. d. e. 10 ó. 16 p. est.
Győrből ind. Beest felé	5 ó. 17 p. d. u. 4 ó. 26 p. reg.

SZOMBATHELY-SOPRON-NAGY-KANIZSA.

Szombathelyről indul Sopron felé	3 ó. 15 p. regg.
„ „ „ „	9 ó. 15 p. d. e.
„ „ „ „	3 ó. 10 p. d. e.
„ „ „ „	7 ó. 51 p. est.

Felelős szerkesztő: **Bánfi János.**
NYILT TÉR.

Házassági ajánlat.
Egy 30 éves vidéki esinos külsejű hivatalnok, (keresztény) 1400 frt. évi fizetéssel és egy kis magánbirtokkal ezen, most már nem rendkívüli úton esinos, legfeljebb 24 éves házassálet keres. Szívbéli jóságának és háztartásbeli ügyességének előnyt ad a vagyon felett. Szíves ajánlatokkal e lapok szerkesztőségéhez „Hymen” jegy alatt méltóztassanak fordulni s arczképeiket mellékelni. Discretio biztossítatik.

Könyvnyomda.

NOBEL ARMIN

ajánlja

a legujabb anyagokkal gazdagon felszerelt

KÖNYVNYOMDÁJÁT

hol

minden néven nevezendő nyomdai munkák a legnagyobb gond-
dal, csinnal s hiba nélkül leggyorsabban és legmérsékeltebb áron
állíttatnak ki.

Intézetem ennél fogva minden hasonnemű vállalattal bátran versenyezhet.

Könyvkötészet.

Könyvkereskedés.

Brochurák, röpiratok, lapok, gyászlapok, el- látatok hivatalok és
közjegyzői és ügyvédi jegyzési kártyák, fal- egyletek részére, és
nyomtatványok, szám- ragaszok, árjegyzékek, czák, bármiféle nyom-
lák, levélfejek, bori- bál meghívók, kör- tatvány takarékpénz-
tétek, névjegyek, ét- levelek, rovatolt tábl- tár és más intézetnek.
Bármiféle itt meg nem nevezett nyomtatvány minta szerint, azonnal elkészíttetik.

Papír- és írószközök.